

Την ταινία αυτή, του Φίλιππου Κουτσαυτή, πρόβαλε την Παρασκευή που μας πέρασε (11.3ου) το πρώτο κρατικό κανάλι.

Η ιστορία της πόλης της Ελευσίνας είναι η ιστορία του κόσμου και η δουλειά του κινηματογραφιστή είναι αριστουργηματική.

Μια από τις πέντε ιερές πόλεις της αρχαιότητας, μαζί με την Αθήνα, τους Δελφούς, την Ολυμπία και τη Δήλο, η Ελευσίνα συγκέντρωνε επί μακρόν τα βλέμματα του πολιτισμένου αρχαίου κόσμου, με τα Ελευσίνια μυστήρια.

Όπως καταθέτει και ο δημιουργός της ταινίας:

«Στα χρόνια της αρχαιότητας, χιλιάδες άνθρωποι επισκέφτηκαν την Ελευσίνα επιζητώντας την ευτυχία που τους προσέφερε η συμμετοχή στα Ελευσίνια Μυστήρια. Σε αυτά οι μύστες μάθαιναν πως μπορούσαν να ξεπεράσουν το φόβο τους για το θάνατο. Σήμερα, η ανθρωπότητα δίχως να γνωρίζει τίποτα περισσότερο για τον θάνατο, αναζητά την ευτυχία αλλού. Όσο για αυτό τον τόπο όσοι περνούν από εδώ, αποστρέφουν το βλέμμα τους.»

Η Ελευσίνα από ιερή πόλη, κύλησε στο περιεχόμενο της περιφρόνησης:

«έκανε και η Ελευσίνα στάρι», λένε όταν θέλουν να δείξουν το χαμηλό της εκτίμησης συνοδευόμενο με ειρωνεία.

Μεταπολεμικά, αναγκάστηκε σε ένα μονοπάτι άκρατης, απρόσεκτης, καταστροφικής βιομηχανικής μεταλλαγής. Ήταν ένα μοντέλο ανάπτυξης που την έφερε στο δυσάρεστο σημείο να διεκδικεί το τίτλο της πιο μολυσμένης πόλης τη Ελλάδας.

25 5

